

Skatteministeriet

6. marts 2023
J.nr. 2023 - 1829

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 63 af 6. februar 2023 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steffen W. Frølund (LA).

Jeppe Bruus

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvor mange af de skatteborgere der forventes at blive omfattet af regeringens ”top-topskat”, der har mulighed for, helt eller delvist, at erstatte lønindkomst med udbytteudbetalinger, samt hvad det i givet fald vil have af konsekvenser for provenueffekterne?

Svar

De aktuelle skatteregler sikrer en omtrentlig balance mellem den højeste marginalskat på lønindkomst på ca. 56 pct. (opgjort med gennemsnitlig kommuneskat og ekskl. kirkeskat) og den højeste sammensatte marginalskat på aktieindkomst på knap 55 pct.¹ Det begrænser muligheden for hovedaktionærer (selvstændige, der driver deres virksomhed i selskabsform) for såkaldt indkomsttransformation, herunder at udbetale løn som udbytteindkomst².

Indkomsttransformation er generelt udtryk for, at de skatteydere, der har muligheden herfor, kan vælge at udbetale deres indkomst på den måde, der giver anledning til mindst mulig samlet skattebetaling – dvs. sikrer den størst mulige disponible indkomst. En del af hovedaktionærerne kan således forventes at transformere selskabsoverskud fra lønindkomst til aktieindkomst – eller omvendt – (eller periodisere selskabsoverskud over tid) i det omfang, det er forbundet med en skattemæssig gevinst.

Af regeringsgrundlaget fremgår det, at regeringen foreslår – som et led i en samlet personskattereform – at indføre en ”top-topskat” på 5 pct. af personlig indkomst over 2,5 mio. kr. før arbejdsmarkedsbidrag. Det vil forskyde balancen mellem de højeste marginalskatter for relativt høje indkomster, hvorved hovedaktionærernes tilskyndelse til at udbetale lønindkomst som udbytteindkomst øges. Mulige virkninger heraf er ikke indregnet i provenuskønnene.

Det skønnes, at ca. 8.600 personer vil blive berørt af den ekstra topskat, *jf. tabel 1*. Hovedaktionærer udgør knap en tredjedel af de berørte svarende til ca. 2.500 personer. Det er dog ikke nødvendigvis alle berørte hovedaktionærer, som i praksis har mulighed for indkomsttransformation eller vil have en økonomisk fordel heraf. Fx vil en virksomhed med flere aktionærer ikke uden videre kunne forhøje udbetalingen af udbytte uden at inddrage de øvrige aktionærer mv.

Dertil kommer ca. 1.300 personer, som ikke er hovedaktionærer, men som har primær status som selvstændige og dermed har indkomst fra personligt drevne virksomheder. Virksomhedsordningen giver mulighed for, at overskud fra virksomheden opspares i virksomheden frem for at blive udbetalt i indkomståret mod at blive udbetalt et senere år.

¹ Beregnes som $22 + (1-0,22)*42 = 54,8$ pct.

² En hovedaktionær er pr. definition en person, der ejer mindst 25 pct. af aktierne (anparterne) i et aktieselskab (anpartsselskab). Der kan være hovedaktionærer, der ikke reelt har bestemmende indflydelse på egen aflønningsform og dermed ikke har mulighed for indkomsttransformation. Omvendt kan der være aktionærer, der ikke er hovedaktionærer, men som har stor indflydelse på aflønningsformen.

For disse personer er der således til en vis grad mulighed for udligning af indkomsten over årene. Det kan fx gøres ved at udbetale virksomhedsoverskud (som beskattes som personlig indkomst) over flere år for at begrænse hvor stor en andel af indkomsten, der i enkelte år overstiger 2,5 mio. kr. På den måde kan ”top-topskatten” undgås helt eller delvist.

Det bemærkes, at der over tid er relativ stor udskiftning i gruppen, som vil blive berørt af at indføre en ”top-topskat”, ligesom størrelsen af disse personers indkomster kan variere betydeligt fra år til år.

Tabel 1. Berørte af at indføre en ”top-topskat” fordelt på hovedaktionærer og ikke hovedaktionærer

	Antal personer
Alle berørte	8.600
Er ikke hovedaktionær	6.100
- ikke selvstændig	4.700
- selvstændig	1.300
Er hovedaktionær	2.500
- ikke selvstændig	1.800
- selvstændig	800

Anm.: Tallene konsolideres. Selvstændige er defineret som personer med socioøkonomisk kode (DMSO) 110, 111, 112, 113, 114 og 120. Den socioøkonomiske kode er udtryk for den primære status i løbet af et år.

Kilde: Lovmodelberegninger på baggrund af en 3,3 pct. stikprøve af befolkningen i 2019 fremskrevet til 2023-niveau med forudsætningerne i Økonomisk Redegørelse, august 2022, og den mellemfristede fremskrivning fra august 2022.